Lieta Nr.A42621608
A01721-10/19

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 21.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese A.Kovaļevska,

piedaloties pieteicējam *A.N.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas pārstāvei *S.R.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *A.N.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Sabiedriskās drošības pārvaldes 2008.gada 6.jūnija lēmuma Nr.66 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 11.aprīlī Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Sabiedriskās drošības pārvaldes (turpmāk arī – Valsts policijas) 3.biroja rotas jaunākais inspektors *R.B.* sastādīja *A.N.* administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņēma lēmumu Nr.520/PB 425272, konstatējot, ka pieteicējs 2008.gada 11.aprīlī, plkst.17:20, vadīja transportlīdzekli NISSAN X-TRAIL, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, Rīgā, pa K.Barona ielu, no Stabu ielas puses, un krustojumā ar Bruņinieku ielu veica kreisā pagrieziena manevru no tramvaja sliežu ceļa klātnes, kur krustojumā joslu skaitu nosaka ceļa zīme Nr. 517 ,,Braukšanas virzieni joslā", tādējādi pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 ,,Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 85.punktu.

Par izdarīto pārkāpumu pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.^{6} panta piektās daļas, piemērojot viņam naudas sodu Ls 20 apmērā.

[2] Izskatot pieteicēja iesniegumu, kurā apstrīdēts Galvenās kārtības policijas pārvaldes Sabiedriskās drošības pārvaldes 3.biroja rotas jaunākā inspektora *R.B.* 2008.gada 11.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.520/PB, Galvenās kārtības policijas pārvaldes Sabiedriskās drošības pārvaldes priekšnieka vietnieks 2008.gada 6.jūnijā pieņēma lēmumu Nr.66 (turpmāk arī – Lēmums), ar kuru apstrīdētais lēmums atstāts negrozīts.

Lēmums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[2.1] Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 85.punktu, ja krustojumā joslu skaitu un braukšanas virzienu tajās nosaka 512., 515. vai 517.ceļa zīme, nogriezties pa kreisi vai apgriezties braukšanai pretējā virzienā no tramvaja sliežu ceļa klātnes aizliegts. Savukārt LAPK paredz atbildību par noteiktā stāvokļa uz brauktuves vai tramvaja sliedēm neieņemšanu pirms nogriešanās vai apgriešanās braukšanai pretējā virzienā.

Tādējādi pieteicēja izdarītais pārkāpums ir pierādīts ar administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PB 425272 un policijas darbinieka *R.B.* dienesta ziņojumu.

[2.2.] Administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.520/PB 425272 pieteicējam sastādīts atbilstoši LAPK 248.panta un 274.panta prasībām, kā arī administratīvais sods pieteicējam piemērots LAPK 149.^{6} panta piektās daļas sankcijas ietvaros. Pieteicējam netiek piemērots minimālais sods, jo tika konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis – vadītājs gada laikā atkārtoti izdarījis līdzīgu administratīvo pārkāpumu.

[3] 2008.gada 9.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *A.N.* pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2008.gada 14.jūlija lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

Pieteikums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[3.1] Lēmums ir pretrunā ar LAPK 243. un 244.pantu, kā arī Administratīvā procesa likuma (turpmāk arī – APL) 150.pantu, jo tas pieņemts, balstoties tikai uz administratīvā pārkāpuma protokolu un policijas inspektora *R.B.* dienesta ziņojumu, neņemot vērā pieteicēja paskaidrojumu, kas tika pievienots protokolam, kaut arī tas bija iestādes pienākums.

[3.2] Pagrieziena manevru pieteicējs uzsācis no brauktuves labās puses joslas, nevis no tramvaja sliežu ceļa klātnes, un automašīnas uz brauktuves pa labi no pieteicēja atradās tad, kad pieteicējs jau daļēji bija veicis kreiso pagriezienu un krustojumā piebremzējis, lai palaistu pretim braucošās automašīnas. Situācija Bruņinieku ielas un K.Barona ielas krustojumā no policijas slēpņa nebija pārredzama. Administratīvā pārkāpuma protokolā minētā policijas patruļmašīnas atrašanas vieta – pie Bruņinieku ielas 35 nama – ir 60 metru attālumā no krustojuma ar K.Barona ielu, turklāt plkst.17.25 ir ļoti intensīva satiksme, kas apgrūtināja pārredzamību.

[3.3] Protokolā norādīts, ka pārkāpums tika fiksēts ar video, bet pieteicējam tika liegta iespēja iepazīties ar videoierakstu. Turklāt jāņem vērā, ka policijas automašīna bija novietota vietā, no kuras iespēja veikt situācijas videoierakstu Bruņinieku un K.Barona ielas krustojumā ir ļoti apšaubāma. *R.B.* dienesta ziņojumā norādītais, ka pieteicējam tika piedāvāts iepazīties ar videoierakstu, bet viņš no tās atteicies, ir nepatiesa, jo pieteicējs to lūdzis gan notikuma vietā, gan personīgi ierodoties Valsts policijā. Lēmumā nav sniegti nekādi paskaidrojumi par tehniskajiem iemesliem, kuru dēļ videoieraksts nav saglabājies. Iestāde nolaidīgi izturējusies pret būtisku rakstveida pierādījumu.

[4] 2008.gada 11.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemts Valsts policijas paskaidrojums, kurā atbildētāja norāda, ka pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā izteiktajiem apsvērumiem.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs prasījumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādītiem argumentiem. Papildus pieteicējs norādīja, ka uzskata, ka pārkāpuma filmēšana vispār nav notikusi.

[6] Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumā minētajiem argumentiem. Papildus atbildētājas pārstāve norādīja, ka krustojums ir labi pārredzams, tāpēc nav pamata apšaubīt policijas inspektora ziņojumu. Pārkāpuma video ieraksts nav saglabājies, jo attiecīgā policijas automašīna bija aprīkota ar sistēmu, kur video materiāls tiek ierakstīt ciparu formātā. Ja atmiņa ir pilna, tad jauno informāciju sāk rakstīt virsū vecajai. 2008.gada aprīlī vēl nebija precīzi skaidrs, cik daudz materiāla var saglabāt iekārtas atmiņā, tāpēc pārkāpuma ierakstam pa virsu tika ierakstīta jauna informācija. Taču tam neesot būtiskas nozīmes, jo pārkāpums fiksēts, nevis noskatoties ierakstu, bet gan policijas inspektoram redzot to dabā.

[7] Liecinieks *R.B.* paskaidroja, ka ar pieteicēju nav pazīstams, un norādīja, ka visi lietas apstākļi ir fiksēti dienesta ziņojumā un administratīvā pārkāpuma protokolā. No liecinieka atrašanās vietas krustojums esot bijis labi pārredzams. Pārkāpuma video ieraksts nav saglabājies, jo tam pa virsu uzrakstīta jauna informācija. Informācijas izkopēšanu no automašīnā esošās iekārtas atmiņas veic citi policijas darbinieki, tāpēc video ieraksta saglabāšana neesot bijusi atkarīga no liecinieka.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus un liecinieka liecību, izvērtējusi pierādījumus to kopsakarībā, atzīst, ka pieteikums nav pamatots.

[9] Pieteicējs ir sodīts par pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 149.^{6} panta piektajā daļā. LAPK 149^{6}.panta piektā daļa noteic, ka par noteiktā stāvokļa uz brauktuves vai tramvaja sliedēm neieņemšanu pirms nogriešanās vai apgriešanās braukšanai pretējā virzienā transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu no desmit līdz trīsdesmit latiem.

Administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PB 425272 norādīts, ka 2008.gada 11.aprīlī, plkst.17:20, pieteicējs vadīja transportlīdzekli Nissan X-Trail, valsts reģ.Nr. */reģistrācijas numurs/*, Rīgā, pa K.Barona ielu, no Stabu ielas puses, un krustojumā ar Bruņinieku ielu veica kreisā pagrieziena manevru no tramvaja sliežu ceļa klātnes, kur krustojumā joslu skaitu nosaka ceļa zīme Nr. 517, tādējādi pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 85.punktu (*lietas 17.lapa*).

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 85.punktu, ja krustojumā joslu skaitu un braukšanas virzienu tajās nosaka 512., 515. vai 517.ceļa zīme, nogriezties pa kreisi vai apgriezties braukšanai pretējā virzienā no tramvaja sliežu ceļa klātnes aizliegts.

Līdz ar to tiesa secina, ka pieteicējs ir sodīts par to, ka nogriezās pa kreisi no tramvaja sliežu ceļa klātnes krustojumā, kur braukšanas virzienus joslā nosaka ceļa zīme Nr.517.

[10] Lietā nav strīda par to, ka atbilstoši LAPK 149.^{6} panta piektajai daļai personu var sodīt par nogriešanos pa kreisi no tramvaja sliežu ceļa klātnes krustojumā, kur joslu skaitu nosaka ceļa zīme Nr.517. Tāpat lietā nav strīda par to, ka K.Barona un Bruņinieku ielu krustojumā braukšanas virzienu nosaka ceļa zīme Nr. 517 „Braukšanas virzieni joslā", kā arī par to, ka pieteicējs šajā krustojumā, vadot transportlīdzekli Nissan X-Trail, valsts reģ.Nr. */reģistrācijas numurs/,* veica kreiso pagriezienu manevru. No lietas materiāliem un lietas dalībnieku paskaidrojumiem izriet, ka lietā ir strīds par to, vai pieteicējs ir veicis kreiso pagriezienu no tramvaja sliežu ceļa klātnes.

Līdz ar to tiesai ir jāpārbauda, vai ar lietā esošajiem pierādīšanas līdzekļiem ir pierādīts, ka pieteicējs veica kreiso pagriezienu no tramvaja sliežu ceļa klātnes.

[11] Tiesa konstatē, ka administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PB 425272 norādīts, ka pieteicējs vadīja transportlīdzekli Nissan X-Trail, valsts reģ.Nr. */reģistrācijas numurs/*, Rīgā, pa K.Barona ielu, no Stabu ielas puses, un krustojumā ar Bruņinieku ielu veica kreisā pagrieziena manevru no tramvaja sliežu ceļa klātnes (*lietas 17.lapa*).

Administratīvā pārkāpuma protokolam Nr.PB 425272 pievienotajā paskaidrojumā pieteicējs norādījis, ka braucis ar transportlīdzekli Nissan X-Trail pa K.Barona ielu, no Stabu ielas puses Bruņinieku ielas virzienā. Pēc krustojuma ar Stabu ielu, līdz pat Bruņinieku ielai, viņš braucis pa labo malējo braukšanas joslu, no kuras arī uzsāka veikt kreiso pagriezienu uz Bruņinieku ielu. Brīdī, kad daļēji bija veicis pagriezienu, viņš apstājies, lai palaistu pretim braucošos transportlīdzekļus, pēc kā turpinājis kustību, kad apmēram pēc 50 metriem, uz Bruņinieku ielas, viņu apturēja policijas darbinieks. Tāpat pieteicējs paskaidrojis, ka no policijas darbinieku atrašanās vietas iepriekšminētais krustojums nav labi pārredzams, turklāt viņa veikto manevru aizsedza pirms viņa braucošais apvidus automobilis. Pa K.Barona ielu braucošie automobiļi, kas braukuši aiz pieteicēja vadītā transportlīdzekļa, varēja netraucēti šķērsot krustojumu, jo viņš jau daļēji bija veicis pagriezienu pa kreisi, tādējādi policijas darbinieks maldīgi domā, ka pieteicējs pagriezienu veicis no tramvaja sliežu ceļa klātnes (*lietas 18.lapa*).

Arī tiesas sēdē pieteicējs paskaidroja, ka pagriezienu pa kreisi krustojuma veicis no labās malējās joslas un uz tramvaja sliežu ceļa klātnes apstājies manevra laikā, lai palaistu pretim braucošos transportlīdzekļus.

2008.gada 14.maija dienesta ziņojumā Valsts policijas jaunākais inspektors *R.B.* norāda, ka, 2008.gada 11.aprīlī pildīja dienesta pienākumus Rīgā, K.Barona un Bruņinieku ielas krustojumā, un atradās uz Bruņinieku ielas, apmēram 20 – 30 metrus no minētā krustojuma. Plkst. 17:20 redzēja, ka uz K.Barona ielas stāv divi vieglie automobiļi, kuri no labās braukšanas joslas taisījās veikt kreiso manevru, kad pēkšņi, pa tramvaja sliežu ceļa klātni, minētos transportlīdzekļus apbrauca automobilis NISSAN X-TRAIL ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* un veica kreiso pagriezienu uz Bruņinieku ielu. Minētais transportlīdzeklis tika apturēts uz Bruņinieku ielas (*lietas 20.lapa*).

Tiesas sēdē liecinieks *R.B.* liecināja, ka lietas apstākļi precīzi fiksēti administratīva pārkāpuma protokolā un dienesta ziņojumā.

Izvērtējot administratīva pārkāpuma protokolu, pieteicēja rakstiskos un tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, *R.B.* dienesta ziņojumu un liecību, tiesa konstatē, ka administratīva pārkāpuma protokolā, *R.B.* dienesta ziņojumā un liecībā sniegtā informācija ir pretrunā ar pieteicēja rakstiskajiem un tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem.

Tiesa atzīst, ka ar lietā esošajām fotogrāfijām *(lietas 41.-42.lapa)* ir pierādīts, ka no *R.B.* atrašanās vietas K.Barona un Bruņinieku ielas krustojums bija labi pārredzams. To apstiprina arī dzīvē gūtie novērojumi. Tiesas ieskatā citi transportlīdzekļi pat intensīvas satiksmes laikā nevarēja traucēt krustojuma pārredzamību tādā mērā, lai *R.B.* kļūdītos attiecībā uz pieteicēja automašīnas atrašanās vietu kreisā pagrieziena uzsākšanas laikā. Turklāt *R.B.* dienesta ziņojumā manevra veikšanas apstākļi raksturoti ļoti precīzi, piemēram, norādot, ka pieteicējs apbrauca divus transportlīdzekļus. Lietas izskatīšanas gaitā netika arī konstatēts, ka *R.B.* būtu ieinteresēts lietas iznākumā. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt, ka *R.B.* skaidri redzēja pieteicēja veikto manevru un ir precīzi norādījis notikuma apstākļus. Ņemot vēra minēto, tiesa piešķir ticamību administratīvā pārkāpuma protokolā, *R.B.* dienesta ziņojumā un liecībā sniegtajai informācijai.

Savukārt, vērtējot pieteicēja sniegtos paskaidrojumus, tiesas ieskatā jāņem vērā tas, ka persona savu rīcību nespēj novērtēt pilnīgi objektīvi, it sevišķi apstākļos, kad par attiecīgo rīcību personu var sodīt. Līdz ar to tiesa uzskata, ka pieteicēja paskaidrojumos sniegto informāciju var apšaubīt.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka ar lietā esošajiem pierādīšanas līdzekļiem ir pierādīts, ka pieteicējs veica kreiso pagriezienu no tramvaja sliežu ceļa klātnes.

[12] Pieteicējs ir norādījis, ka, lai arī administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka pārkāpums fiksēts ar video, viņam nav nodrošināta iespēja iepazīties ar video ierakstu ne administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas vietā, ne arī vēlāk Valsts policijā. Līdz ar to pieteicējs apšauba, ka video ieraksts vispār ir veikts.

Tiesas ieskatā pieteicēja norādītais nav pamats Lēmuma atcelšanai.

Pirmkārt, LAPK 243.panta otrā daļa paredz, ka video ieraksts var būt pierādīšanas līdzeklis, taču ne LAPK, ne arī citos normatīvajos aktos nav paredzēts, ka video ieraksts būtu obligāts pierādīšanas līdzeklis LAPK 149.^{6} panta piektajā daļā paredzētā pārkāpuma gadījumā. Pārkāpuma izdarīšanu var pierādīt arī ar citiem pierādīšanas līdzekļiem. Izskatāmajā lietā tiesa atzina, ka pārkāpuma izdarīšana ir pierādīta ar administratīvā pārkāpuma protokolu, *R.B.* dienesta ziņojumu un liecību.

Otrkārt, saskaņā ar LAPK 260.panta pirmo daļu personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir tiesības kā personiski, tā ar pārstāvja palīdzību iepazīties ar visiem lietas materiāliem. Šādas tiesības ir noteiktas arī APL 61.pantā. Līdz ar to tiesa secina, ka personai ir tiesības prasīt, lai to iepazīstina ar veiktu video ierakstu. Taču tiesas ieskatā tas, ka personai nav nodrošinātas tiesības iepazīties ar video ierakstu, nav atzīstams par būtisku procesuālu pārkāpumu, ja lietā ir citi pierādīšanas līdzekļi, kas pierāda pārkāpuma izdarīšanu.

Izskatāmajā gadījumā lietā ir citi pierādīšanas līdzekļi, un tiesa atzina, ka nav pamata apšaubīt administratīvā pārkāpuma protokolā, *R.B.* dienesta ziņojumā un liecībā sniegto informāciju. Līdz ar to pat, ja *R.B.* nenodrošināja pieteicējam iespēju iepazīties ar video ierakstu administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas vietā, to nevar atzīt par būtisku procesuālu pārkāpumu, kas varētu būt par pamatu Lēmuma atcelšanai.

Turklāt, tiesas ieskatā, atbildētājas pārstāve sniedza ticamu skaidrojumu par to, kāpēc video ieraksts nav saglabājies. No atbildētājas pārstāves paskaidrojumiem un liecinieka *R.B.* liecības izriet, ka *R.B.* nebija atbildīgs par video ieraksta nesaglabāšanu. Tiesa jau norādīja, ka lietas izskatīšanas gaitā netika konstatēts, ka *R.B.* būtu ieinteresēts lietas iznākumā. Tiesai nav arī pamata uzskatīt, ka kādas citas Valsts policijas amatpersonas būtu ieinteresētas lietas iznākumā. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt, ka video ieraksts netika saglabāts tehnisku iemeslu dēļ, un līdz ar to šo ierakstu nebija iespējams ne vēlāk uzrādīt pieteicējam, ne arī iesniegt tiesai.

Ņemot vērā minēto, tiesa nekonstatē, ka būtu pieļauts būtisks procesuāls pārkāpums, kas varētu būt par pamatu Lēmuma atcelšanai.

[13] Pieteicējs ir norādījis, ka Lēmums ir prettiesisks, jo nav ņemti vērā pieteicēja paskaidrojumi, kas bija pievienoti administratīva pārkāpuma protokolam.

Tiesa konstatē, ka Lēmumā ir sniegts pieteicēja paskaidrojuma satura izklāsts, taču Lēmumā nav paskaidrots, kāpēc pieteicēja paskaidrojumiem netiek piešķirta ticamība. Tiesas ieskatā iestādei Lēmumā būtu jānorāda, kāpēc personas paskaidrojumi tiek noraidīti. Šāda prasība izriet no pamatojuma principa. Taču, tiesas ieskatā, konkrētajā gadījumā to nevar atzīt par būtisku procesuālu pārkāpumu.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir norādījis, ka procesuāls pārkāpums ir jāvērtē atkarībā no tā ietekmes uz galīgo lēmumu, tas ir, jānoskaidro minētā procesuālā pārkāpuma ietekme uz lēmuma saturu. Attiecībā uz privātpersonu procesuālais pārkāpums kļūst tiesiski nozīmīgs tikai tad, ja tas ietekmēja vai varēja ietekmēt lēmuma saturu *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006. gada 17. augusta sprieduma lietā Nr. SKA-386 7. un 8. punktu).*

Tiesas ieskatā, izskatāmajā gadījumā no Lēmuma ir saprotams, ka atbildētāja ir piešķīrusi ticamību administratīva pārkāpuma protokolā un *R.B.* dienesta ziņojumā norādītajai informācijai un ir noraidījusi pieteicēja sniegtos paskaidrojumus, lai arī Lēmumā nav izskaidroti šādas rīcības motīvi. Izskatot lietu, arī tiesa nonāca pie secinājuma, ka lielāka ticamība ir piešķirama tieši administratīvā pārkāpuma protokolā un *R.B.* dienesta ziņojumā sniegtajai informācijai, nevis pieteicēja paskaidrojumiem *(sk. šī sprieduma 11.punktu)*. Ņemot vērā minēto, tiesai nav pamata uzskatīt, ka pieteicēja paskaidrojumu noraidīšanas iemeslu nenorādīšana Lēmumā varēja ietekmēt lēmuma saturu. Līdz ar to šādu procesuālu pārkāpumu nav pamata uzskatīt par būtisku un tas nevar būt par pamatu Lēmuma atcelšanai.

[14] LAPK 149.^{6} panta piektā daļa noteic, ka par tajā paredzēto pārkāpumu uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no desmit līdz trīsdesmit latiem. Pieteicējam piemērots naudas sodu divdesmit latu apmērā. Lēmumā ir pamatots, kāpēc pieteicējam nosakāms šāds naudas soda apmērs.

Tiesas ieskatā, nepastāv arī citi pamati Lēmuma tiesiskuma apšaubīšanai. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu un Administratīvā procesa likuma 246.–251., 253. un 289.–291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

n o s p r i e d a

noraidīt *A.N.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Sabiedriskās drošības pārvaldes 2008.gada 6.jūnija lēmuma Nr.66 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PB 425272) atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2010.gada 21.aprīlī.

Tiesnese A.Kovaļevska